

MIRKO GRGIN

(Split, 17. ožujka 1954. - Split, 23. siječnja 2017.)

Košarkaški Split tuguje: nakon duge i teške bolesti, u 63. godini preminuo je višegodišnji prvotimac Jugoplastike i reprezentativac Mirko Grgin.

Rođen je u Splitu, 17. ožujka 1954. Igračku karijeru započeo je u splitskoj Jugoplastici gdje je najprije igrao za mlađe uzraste, a 1972. godine debitirao je za prvu momčad, čiji je standardni prvotimac do 1980. godine, kada odlazi iz Splita i jednu sezonu nastupa u Olimpiji iz Ljubljane. Po povratku kući jedno vrijeme pauzirao je od košarke, a onda je u sezoni 1988./89., igrao za Košarkaški klub Solin, gdje je i završio karijeru.

U dresu „žutih“ s Gripa, Mirko se naosvajao trofeja. Dio je momčadi koja je 1977. godine osvojila trostruku krunu – prvenstvo i Kup Jugoslavije, kao i Kup Radivoja Koraća.

Isto tako, u dresu Jugoplastike Grgin je osvojio domaći Kup 1972. i 1974., kao i Kup Radivoja Koraća 1976. Igrao je Grgin i u finalu Kupa prvaka 1972. i Kupa pobjednika kupova 1973. godine.

Pripadao je „velikoj“ generaciji splitske Jugoplastike koja je sedamdesetih godina prošlog stoljeća ostvarila respektabilne rezultate, kako u domaćim, tako i na međunarodnim natjecanjima. U toj generaciji između ostalih nastupali su: Lovre Tvrđić, Petar Skansi, Damir Šolman, Ratimir Tvrđić, Željko Jerkov, Duje Krstulović, Branko Macura, Mihajlo Manović, Zdenko Prug, Mladen Tudor, Ivica Dukan, Peter Vilfan, Mladen Bratić, naravno Mirko Grgin i drugi.

Noseći dres Jugoplastike postigao je 1603 koša u prvoligaškom natjecanjima, što ga svestava u sami vrh po broju postignutih koševa u povijesti splitske Jugoplastike.

Nastupio je Grgin 27 puta za reprezentaciju Jugoslavije, i 14 puta za mladu. U mlađim uzrastima reprezentacije bivše države, pod trenerskom palicom Mirka Novosela, zajedno sa Kićanovićem, Žižićem, Delibašićem i drugima, bio je dio momčadi kadetske reprezentacije Jugoslavije koja je 1971. u talijanskoj Goriziji postala prvak Europe.

Kao član košarkaške reprezentacije Mirko Grgin, nastupio je na Balkanskom prvenstvu 1972. godine u Izmiru, gdje je osvojio zlatnu medalju, u generaciji Zalokera, Kićanovića, Miličevića, Delibašića...

Mirko Grgin, je kao čovjek bio vrlo miran, tih, povučen, samozatajan. Diplomirao je i magistrirao na Ekonomskom fakultetu. Više godina zbog teške bolesti, bio je prikovan uz invalidska kolica, ali usprkos teškoj bolesti, interesirao se za rezultate svog kluba, do posljednjeg

trenutka živio je sa svojim „žutima“.

Za monografiju „Legende o splitskoj košarci“, izašlo 2015. godine, Mirko je između ostalog napisao: „Ono što je mene posebno ispunilo ponosom to je posebna nagrada 'Radivoje Korać', koja se dodjeljivala uzornim športašima i studentima. To se dogodilo 1974., a dvije godine kasnije mi smo osvojili europski Kup Korać, pa godinu poslije još jednom...“

U mislima često proživljam mnoge utakmice. Kao da imam video rekorder u glavi prisjećam se detalja, naročito one šampionske 1977., kad smo osvojili „triple“, tri krune što dotad nikad nitko nije izveo u bivšoj državi.“

Povodom smrti Mirka Grgina, na splitskim Gripama, održana je komemoracija na kojoj su se od Mirka oprostili direktor KK Split Robert Andrijić, u ime veterana kluba Mirkov kapetan momčadi legendarni Ratimir Tvrđić, te Mirkov brat, također bivši košarkaš Gordan Grgin.

Završiti ću ovaj tekst riječima velikog Mirka Novosela, koji je je o Grginu rekao: „Mirko je vrlo pametan mladić i odličan košarkaš, a takve igrače treneri najviše vole.“

Sahranjen je na splitskom groblju Lovrinac.
(Jurica Gizdić)